

Kære
dagbog

Det er ikke så længe siden,
at min mor døde.

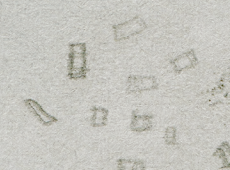
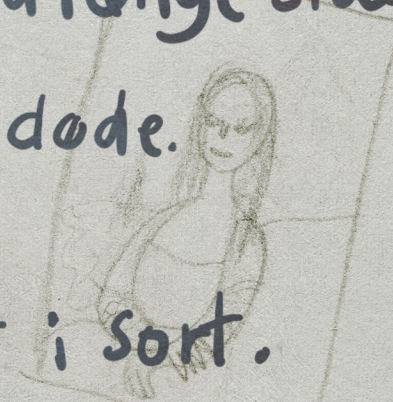
Far gik helt i sort.

Han sidder bare hjemme
og ryger og drikker.

↑
altså endnu
mere end før

Han tænker ikke rigtigt.

(i hvert fald ikke
på mig...)

De siger, hun døde af
KREFT. Men tror jeg på det?

Far er SÅ underlig!
Som om han er skyldig.

Hvad har han gjort?

Har han virkelig gjort
noget?

i skolen ved de ikke noget.

Der er ingen, der ser at jeg
har det dårligt.

Men jeg er også ret så god
til at skjule det! Smiler og
griner på de rigtige steder.

Der er
ingen
der ser
mig.

Far ser ingenting.

Mor passede på mig.

Nu er der ingen,
der gør det.

Jeg må passe på
mig selv.

I går aftes var far så fuld,
at han råbte og skreg.

om at slå ihjel.

Jeg gemte mig i mit skab, til han
var helt udmattet. Så skred jeg.

Jeg må passe på mig selv.

Ingen så mig, da jeg gik.
Ingen ser mig.

Jeg er hos kommunen.

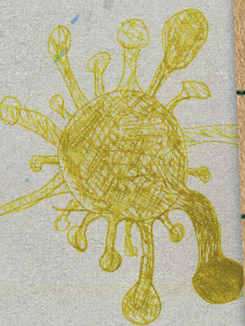
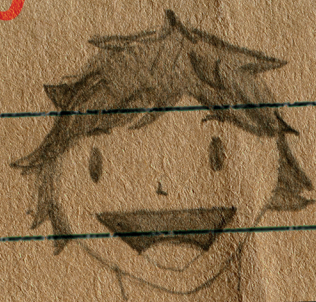

Man kan åbenbart ikke være 13 år
og blive væk fra skole en hel uge.

De har ringet til min far, og
han skal komme og hente mig.

Det tør jeg ikke.

Så jeg smiler og siger "tint".
Og når de ikke længere ser
mig, så går jeg.

Jeg bor under en bro.

Nogen har boet her før.
Måske en anden, som ingen så?

Jeg fryser.

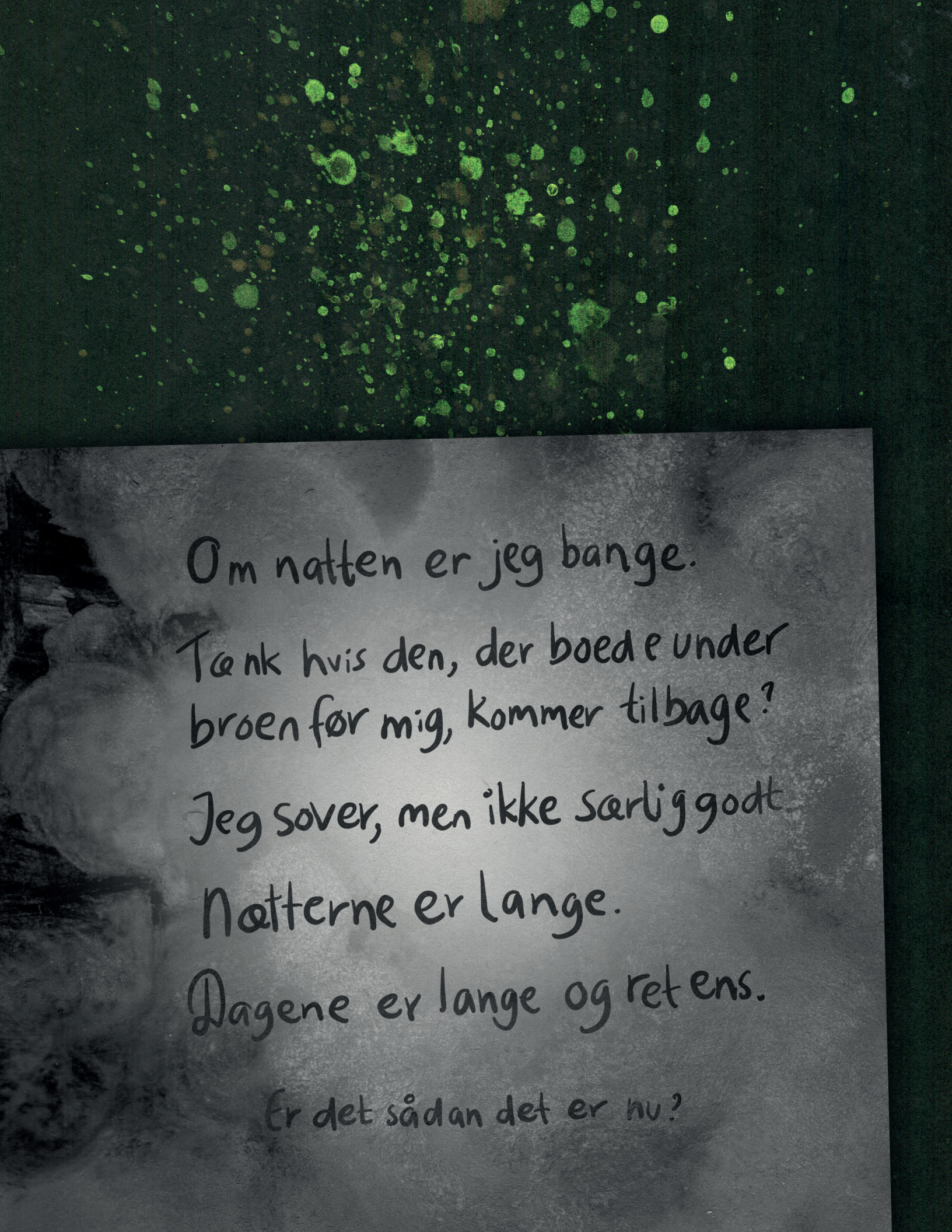
Om eftermiddagen er
jeg på biblioteket.

Man kan være i fred.
Der er varmt.

Hvis man læser i en bog
i et hjørne, er der ingen,
der rigtigt ser en.

Om natten er jeg bange.

Tænk hvis den, der boede under
broen før mig, kommer tilbage?

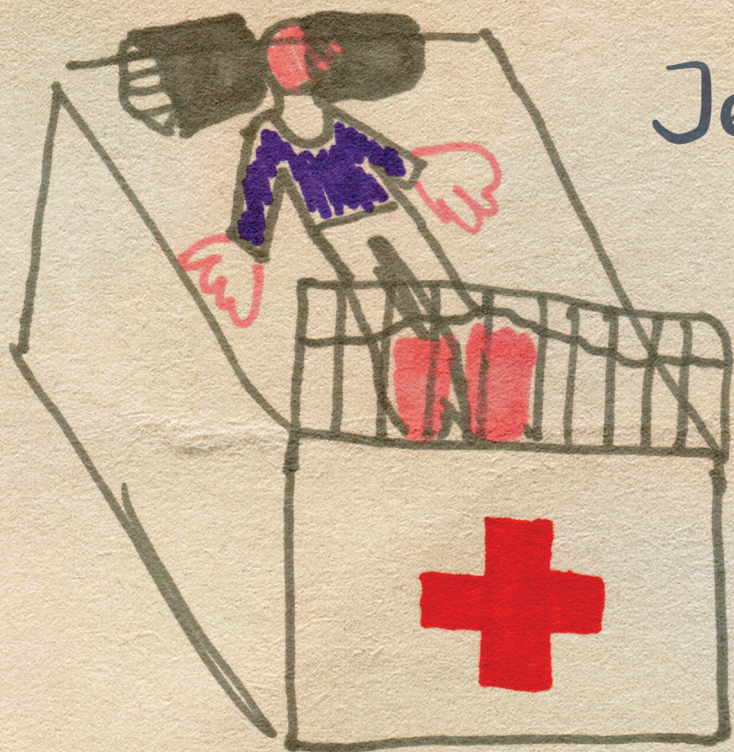
Jeg sover, men ikke særlig godt.

Nætterne er lange.

Dagene er lange og ret ens.

Er det sådan det er nu?

Jeg er på sygehuset.

Nogen fandt
min dagbog.

Jeg havde glemt
den på biblioteket.

De siger, at en dame gav den til
bibliotekaren, og sagde at den var
vigtig.

Damen glemte sin røde hue.
ingen ved hvem hun var.

Da bibliotekaren havde kigget i
dagbogen, ringede hun til politiet.

De fandt mig i sneen
under broen.

De kunne næsten ikke
vække mig.

Nu siger de, at jeg ikke
skal hjem til far, for han
skal få noget hjælp.

Jeg skal bo hos en
Plejefamilie.

De er lige kommet.
Jeg kan se dem.

De kan se mig.
(de vinker)

Jeg tager mors røde
hue med, da vi går.

Kære dagbog!

Det er noget tid siden sidst,
faktisk tre måneder!

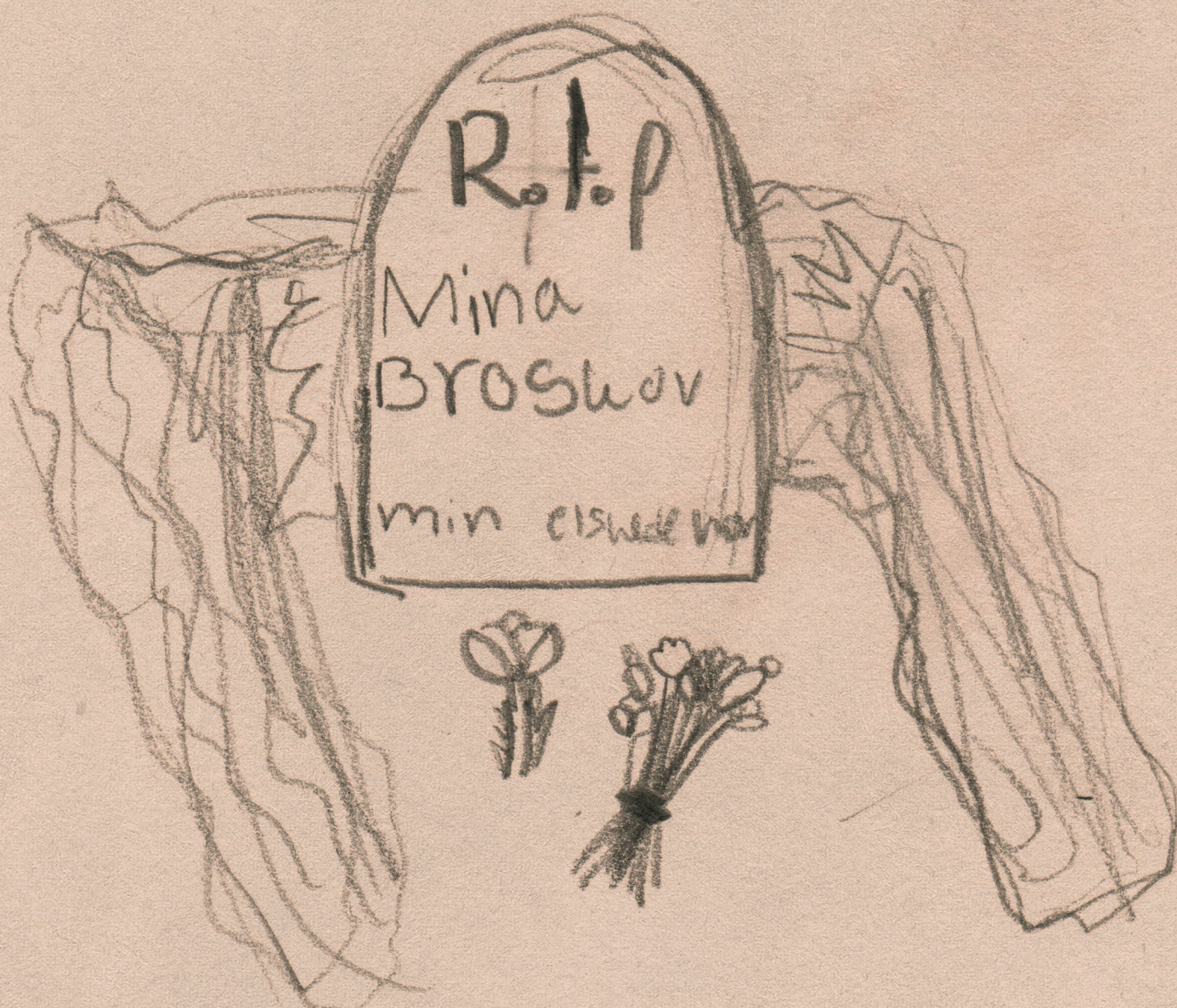
Jeg er flyttet rigtig godt ind
hos min plejefamilie, og jeg
har det bedre end
nogensinde.

(altså siden min mor døde)

Jeg savner hende stadigvæk,
men de har spurgt om jeg
vil med hen til hendes grav.

Vi tager afsted om 5 min.

Tegnet og fortalt af:

Siv Bay Andersen

Sifka Mondrup

Caroline Lund Søgaard

Anya Wingvist

• SMÅ STEMME •
STORE FORTÆLLINGER

↑ projektet er støttet af
Slots- og Kulturstyrelsen